

House of S.M.O.K — Svenska Moderna Operaensemblen — är ensemblen som inte spelar opera. Ett modehus som designar avantgardistiska trender med musik som material.

House of S.M.O.K iscensätter idéer, fenomen, drömmar, händelser, eller rent av publiken. I mer än 20 år har S.M.O.K producerat ett drygt tjugotal föreställningar/händelser. Både i egen regi och på uppdrag.

Var?

Scener, konsthallar, bardiskar, bilar, (andras) vernissager, radio, vägavsnitt, kyrkor, trapphus, på moped, i publiken etc....

Vad?

Nyskriven musik (Parmerud, Pajunen, Bodin...), egen musik, recyklad musik (Puccini, Wagner), lite äldre (Cage, Aperghis, Kagel...), texter, improvisationer, ibland helt tyst. Performance, publiksamtal, radiooperor, webbhappenings, konsthändelser etc

Hur?

Genom drömspelslika happenings, gatuföreställningar, i haute couture på catwalks, helaftonsföreställningar, gerillanedslag etc. Med röster så skiftande att man kan tro att de är många fler än två. Genom en helt ny och egen form av musikdramatik som kan kallas modern opera på riktigt. Föreställningar där operaröster bara används i sällsynta fall och då som en effekt. Scenerier, kostym, ljus, fotografering, och diverse elektriska, batteridrivna och manuella apparater...

S.M.O.K bildades 1994 av **Anne Pajunen** och **Lena Frilund**, som gick bort 2014, två röst- och scenkonstnärer som ständigt överraskat, överrumplat och skapat nytt.

S.M.O.K samarbetar med tonsättare & ljudkonstnärer, som i verken *Liptons äventyr* och *Liptons voice machinery*, skapade speciellt för **S.M.O.K** av text-ljudnestorn Lars-Gunnar Bodin, och som framförts både som sceniska produktioner och som radioopera, verket *Tide in* som skapades tillsammans med tonsättaren Åke Parmarud, samt Anne Pajunens musikaliska performance-verk *Music Box* som framförts både på scen och i radio. **House of S.M.O.K** tar idag även in dansare, skådespelare och andra scenkonstnärer i sina produktioner.

Press:

"Det här är stor konst: ett experimenterande med språk som med största närvaro och koncentration kastar mig rakt ner mot tillvarons bottnar. När det dessutom sker med uppfinningsrikedom och virtuositet, med känsla för såväl rytmik som detaljer, ja, då blir det också njutbart, inte bara hemskt." *Gefle Dagblad*, 27 mars 2006.

"Klaustrofobiska katedraler. Piff och Puff i en digital köttkvarn./.../Publiken är lindad runt deras finger, och SMOK triggat igång en veritabel syndaflood av känslor; förvåning, lycka, olust, trygghet, otrygghet." *Eric Süss, Arbetarbladet*, 23 april 2006